

عنوان مقاله:

بررسی تصویر آدم و حوا در شعر معاصر فارسی

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم انسانی و حکمت اسلامی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

طاهره حسنی - مربی گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

طاهره سیدرضایی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

آریا نگین تاجی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پیدایش اولین زن و مرد، موضوعی است که تقریباً تمام اسطوره های آفرینش در ملل مختلف، آن را بازگو کرده اند و کتب مقدس نیز به آن پرداخته اند. البته تفاوت هایی در شکل این روایت ها وجود دارد اما هسته اصلی داستان در اغلب آنها یکسان است. در ادبیات فارسی نیز این موضوع را از زوایای مختلف نگریسته اند. در شعر فارسی اشارات و تلمیحات پراکنده زیادی به این موضوع می توان دید. در متون عرفانی کلاسیک به ویژه در دو کتاب «مرصاد العباد» و «کشف الاسرار» توجه ویژه ای به ماجرای آدم و حوا از آغاز آفرینش تا حوادث پس از هبوط آنها به زمین شده است این موضوع در شعر معاصر نیز مورد توجه بوده است اما زاویه دید این دو، متفاوت است. در متون عرفانی، تمرکز بر روایات دینی به ویژه قرآن کریم است و محور اصلی داستان شخصیت ابلیس و فریب آدم است و حوا نقشی حاشیه ای دارد. در شعر معاصر معمولاً رابطه آدم و حوا از منظری عاطفی تصویر شده و آنها در هیات یک عاشق و معشوق تصویر می شوند و نمادها و برداشت های جدیدی ارائه می شود که با روایت های دینی و سنتی همخوانی ندارد و تأثیرپذیری از فرهنگ غربی در آن دیده می شود. مثلاً میوه ممنوعه که در متون کلاسیک گندم است در شعر معاصر به سیب تغییر یافته است. مساله اصلی این مقاله، دیدگاه شاعران معاصر به این داستان است. ابیات مرتبط با موضوع از شعر شاعران مختلف، استخراج گردیده و به روش توصیفی-تحلیلی بررسی میشود.

کلمات کلیدی:

تصویر، عشق، آدم، حوا، شعر معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1381290>

